Oikeustapauskokoelma

UNIONIN YLEISEN TUOMIOISTUIMEN MÄÄRÄYS (seitsemäs jaosto)

5 päivänä toukokuuta 2025 *

Kumoamiskanne – Institutionaalinen oikeus – Euroopan parlamentin jäsen – Erioikeudet ja vapaudet – Se, että Euroopan parlamentti kieltäytyy hyväksymästä pyyntöä erioikeuksien ja vapauksien puolustamisesta – Se, että jäsen tavataan itse teosta – Toimi, joka ei ole kannekelpoinen – Tutkimatta jättäminen

Asiassa T-248/24,

EC, edustajinaan asianajajat C. Marchand, S. Mary ja G. Boye,

kantajana,

vastaan

Euroopan parlamentti, asiamiehinään N. Lorenz ja A.-M. Dumbrăvan,

vastaajana,

UNIONIN YLEINEN TUOMIOISTUIN (seitsemäs jaosto),

toimien kokoonpanossa: jaoston puheenjohtaja K. Kowalik-Bańczyk sekä tuomarit G. Hesse ja B. Ricziová (esittelevä tuomari),

kirjaaja: V. Di Bucci,

ottaen huomioon asian käsittelyn kirjallisessa vaiheessa esitetyn, erityisesti:

– Euroopan parlamentin unionin yleisen tuomioistuimen kirjaamoon 14.8.2024 toimittamalla erillisellä asiakirjalla esittämän lausunnon antamisen raukeamista koskevan hakemuksen ja oikeudenkäyntiväitteen,

– kantajan unionin yleisen tuomioistuimen kirjaamoon 27.9.2024 toimittamat huomautukset

on antanut seuraavan

* Oikeudenkäyntikieli: englanti.

määräyksen

1 Kantaja EC vaatii SEUT 263 artiklaan perustuvalla kanteellaan unionin yleistä tuomioistuinta kumoamaan Euroopan parlamentin oikeudellisten asioiden valiokunnan 7.3.2024 antaman toimen, jonka Euroopan parlamentin puhemies antoi tiedoksi 11.3.2024 pidetyssä täysistunnossa ja jolla hylättiin kantajan pyyntö siitä, että Euroopan parlamentti puolustaisi hänen erioikeuksiaan ja vapauksiaan (jäljempänä riidanalainen toimi).

Asian tausta

2 Kantaja oli Euroopan parlamentin jäsen kahdeksannen (2014–2019) ja yhdeksännen (2019–2024) vaalikauden aikana. Häntä ei valittu uudelleen kesäkuussa 2024 pidetyissä europarlamenttivaaleissa, ja hänen toimikautensa päättyi 16.7.2024 kymmenennen vaalikauden järjestäytymisistunnon avajaisiin.

3 Kantaja pidätettiin 9.12.2022 Belgiassa, jossa häntä pidettiin tutkintavankeudessa viisi kuukautta, joista neljä kuukautta vankilassa, hänen kotiinsa tehtiin kotietsintä ja häneen kohdistettiin turvaamistoimenpiteitä, mutta hänen parlamentaarista koskemattomuuttaan ei pidätetty.

4 Kantaja esitti 1.6.2023 Euroopan parlamentin puhemiehelle pyynnön erioikeuksiensa ja vapauksiensa puolustamisesta. Pyynnössä viitattiin erityisesti yhtäältä Euroopan parlamentin yhdeksännellä vaalikaudella (2019–2024) sovelletun työjärjestyksen (jäljempänä työjärjestys) 5 artiklan 2 kohtaan sekä 7, 8 ja 9 artiklaan ja toisaalta Euroopan unionin erioikeuksista ja vapauksista tehdyn pöytäkirjan N:o 7 (EUVL 2010, C 83, s. 266; jäljempänä pöytäkirja N:o 7) 8 ja 9 artiklaan.

5 Kantaja väitti erioikeuksiensa ja vapauksiensa puolustamista koskevassa pyynnössä, että hänen koskemattomuuttaan oli loukattu erityisesti siksi, että hänet oli pidätetty 9.12.2022 ”sillä valheellisella verukkeella, että hänet oli tavattu itse teosta”, että hänet oli määrätty tutkintavankeuteen ja myöhemmin kotiarestiin ja että häneen on kohdistettu ”lainvastainen tutkinta ainakin heinäkuusta 2022 alkaen”.

6 Euroopan parlamentin puhemies ilmoitti kantajan erioikeuksien ja vapauksien puolustamista koskevasta pyynnöstä Euroopan parlamentin täysistunnossa 12.6.2023, ja pyyntö toimitettiin työjärjestyksen 9 artiklan 1 kohdan mukaisesti parlamentin oikeudellisten asioiden valiokunnalle.

7 Euroopan parlamentin puhemies ilmoitti täysistunnossa 11.3.2024, että ”[oikeudellisten asioiden] valiokunta oli todennut 7.3.2024, että [kantajan erioikeuksien ja vapauksien] puolustamista koskeva pyyntö oli jätettävä tutkimatta suoraan [pöytäkirjan N:o 7] nojalla, jossa määrätään, että koskemattomuuteen ei voida vedota silloin, kun jäsen tavataan itse teosta”, ja että ”pyyntöä koskeva menettely [oli] näin ollen päättynyt”.

Asianosaisten vaatimukset

8 Kantaja vaatii, että unionin yleinen tuomioistuin

– kumoaa riidanalaisen toimen

– velvoittaa Europan parlamentin korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

9 Euroopan parlamentti vaatii, että unionin yleinen tuomioistuin

– toteaa, että lausunnon antaminen kanteesta raukeaa, tai toissijaisesti jättää kanteen tutkimatta

– velvoittaa kantajan korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

Oikeudellinen arviointi

10 Unionin yleisen tuomioistuimen työjärjestyksen 130 artiklassa määrätään, että jos vastaaja pyytää erillisellä asiakirjalla unionin yleistä tuomioistuinta ratkaisemaan pääasian käsittelyä aloittamatta, onko kanne jätettävä tutkimatta toimivallan puuttumisen vuoksi, unionin yleisen tuomioistuimen on ratkaistava hakemus mahdollisimman pian.

11 Euroopan parlamentti vaatii unionin yleistä tuomioistuinta toteamaan, että kanne on menettänyt kohteensa ja että lausunnon antaminen siitä raukeaa, koska kantaja ei 16.7.2024 lähtien ole enää ollut Euroopan parlamentin jäsen ja koska hänellä ei siten ole enää intressiä saada riidanalainen toimi kumotuksi. Euroopan parlamentti väittää lisäksi, että kanne on jätettävä tutkimatta, koska riidanalaisella toimella ei ole oikeusvaikutuksia ja koska sitä ei näin ollen voida riitauttaa SEUT 263 artiklan nojalla.

12 Nyt käsiteltävän asian olosuhteissa on heti alkuun tutkittava Euroopan parlamentin esittämä oikeudenkäyntiväite.

13 Euroopan parlamentti katsoo, että Euroopan parlamentin jäsenen koskemattomuuden pidättämisestä määrätään nimenomaisesti pöytäkirjassa N:o 7 olevan 9 artiklan kolmannessa kohdassa mutta että parlamentaarisen koskemattomuuden puolustamisen oikeudellinen perusta on ainoastaan työjärjestyksen 7 ja 9 artikla; työjärjestyksessä määrätään Euroopan parlamentin sisäistä organisointia koskevista säännöistä, eikä työjärjestyksellä voida antaa Euroopan parlamentille toimivaltaa, jota ei primaarioikeudessa, kuten pöytäkirjassa N:o 7 tai lainsäätämisjärjestyksessä hyväksytyssä toimessa, ole nimenomaisesti tunnustettu. Euroopan parlamentti katsoo näin ollen, ettei se voi pöytäkirjassa N:o 7 olevan 9 artiklan ensimmäisen kohdan b alakohdan tai 9 artiklan toisen kohdan, joissa sille ei anneta yksinomaista toimivaltaa todeta, täyttyvätkö niiden soveltamisedellytykset, nojalla tehdä päätöksiä, joilla puolustetaan jonkun sen jäsenen koskemattomuutta ja joilla on sitovia oikeusvaikutuksia, ja että riidanalaista tointa ei siten voida riitauttaa SEUT 263 artiklan nojalla.

14 Kantaja väittää, että Euroopan parlamentin pöytäkirjassa N:o 7 olevan 9 artiklan nojalla tekemä päätös olla puolustamatta kantajan koskemattomuutta työjärjestyksensä 7 ja 9 artiklan nojalla on toimi, jolla on sitovia oikeusvaikutuksia. Hän väittää erityisesti, että pöytäkirjassa N:o 7 olevan 9 artiklan kolmannen kohdan sanamuoto merkitsee sitä, että Euroopan parlamentilla on paitsi oikeus pidättää jonkun jäsenensä koskemattomuus myös oikeus puolustaa hänen koskemattomuuttaan eli päättää, loukataanko Euroopan parlamentin jäsentä vastaan aloitetulla esitutkinta- ja syytemenettelyllä kyseisen pöytäkirjan 9 artiklan mukaista koskemattomuutta, ja että tällaisella päätöksellä on sitovia oikeusvaikutuksia suhteessa jäsenvaltioiden tuomioistuimiin.

15 On muistutettava, että vakiintuneen oikeuskäytännön mukaan SEUT 263 artiklassa tarkoitettuja kannekelpoisia toimia ovat muodostaan riippumatta kaikki toimet, joilla on sitovia oikeusvaikutuksia, jotka voivat vaikuttaa kantajan etuihin muuttaen tämän oikeusasemaa selvästi (tuomio 11.11.1981, IBM v. komissio, 60/81, EU:C:1981:264, 9 kohta ja tuomio 26.1.2010,

Internationaler Hilfsfonds v. komissio, C-362/08 P, EU:C:2010:40, 51 kohta). Sitä vastoin SEUT 263 artiklassa määrätyn tuomioistuinten harjoittaman valvonnan ulkopuolelle jäävät kaikki Euroopan unionin toimet, joilla ei ole sitovia oikeusvaikutuksia (ks. tuomio 15.7.2021, FBF, C-911/19, EU:C:2021:599, 37 kohta oikeuskäytäntöviittauksineen).

16 Sen määrittämiseksi, onko toimella sitovia oikeusvaikutuksia, on tarkasteltava toimen asiasisältöä ja arvioitava näitä vaikutuksia objektiivisten kriteerien, kuten kyseisen toimen sisällön, valossa ja ottamalla tarvittaessa huomioon toimen antamisen asiayhteys ja toimen toteuttaneen toimielimen toimivalta (ks. tuomio 20.2.2018, Belgia v. komissio, C-16/16 P, EU:C:2018:79, 32 kohta oikeuskäytäntöviittauksineen ja tuomio 9.7.2020, Tšekin tasavalta v. komissio (C-575/18 P, EU:C:2020:530, 47 kohta).

17 Lisäksi silloin, kun unionin toimielimen toimi on luonteeltaan kielteinen, tointa on arvioitava sen pyynnön luonteen mukaan, johon se on vastaus (tuomio 8.3.1972, Nordgetreide v. komissio, 42/71, EU:C:1972:16, 5 kohta; tuomio 24.11.1992, Buckl ym. v. komissio, C-15/91 ja C-108/91, EU:C:1992:454, 22 kohta ja tuomio 9.10.2018, Multiconnect v. komissio, T-884/16, ei julkaistu, EU:T:2018:665, 45 kohta). On erityisesti todettava, että kieltäytyminen on toimi, josta voidaan nostaa SEUT 263 artiklassa tarkoitettu kumoamiskanne silloin, kun toimi, jonka toteuttamisesta unionin toimielin kieltäytyy, olisi voitu riitauttaa mainitun määräyksen nojalla. Tästä seuraa, että se, että toimielin hylkää sille osoitetun pyynnön, ei ole toimi, joka voi olla kumoamiskanteen kohteena, kun tällä pyynnöllä ei pyritä siihen, että kyseinen toimielin toteuttaa toimenpiteen, jolla on sitovia oikeusvaikutuksia (määräys 5.9.2012, Farage v. parlamentti ja Buzek, T-564/11, ei julkaistu, EU:T:2012:403, 27 kohta ja määräys 1.2.2018, Collins v. parlamentti, T-919/16, ei julkaistu, EU:T:2018:58, 19 kohta).

18 Näin ollen sen määrittämiseksi nyt käsiteltävässä asiassa, onko riidanalainen toimi, jolla kieltäydytään puolustamasta kantajan erioikeuksia ja vapauksia, SEUT 263 artiklassa tarkoitettu kannekelpoinen toimi, on tutkittava, saattoiko pyydetyllä toimenpiteellä olla oikeusvaikutuksia nyt käsiteltävässä asiassa.

19 Tässä yhteydessä on heti aluksi muistutettava siitä, että SEU 5 artiklan 1 kohdan ja SEU 13 artiklan 2 kohdan mukaan Euroopan parlamentti toimii sille perussopimuksissa annetun toimivallan rajoissa.

20 Tämän jälkeen on muistutettava, että pöytäkirjassa N:o 7 olevassa 8 artiklassa määrätään, että ”Euroopan parlamentin jäseniä ei voida alistaa tutkittavaksi, pidättää tai haastaa oikeuteen heidän tehtäviään hoitaessaan ilmaisemiensa mielipiteiden tai äänestystensä perusteella”.

21 Pöytäkirjassa N:o 7 olevassa 9 artiklassa puolestaan määrätään seuraavaa:

”Euroopan parlamentin istuntojen ajan sen jäsenillä on

a) oman valtionsa alueella kansanedustajille myönnetty koskemattomuus;

b) toisen jäsenvaltion alueella vapaudenriistoa koskeva koskemattomuus sekä lainkäytöllinen koskemattomuus.

Koskemattomuus koskee jäseniä myös silloin kun he matkustavat Euroopan parlamentin istuntoihin tai palaavat niistä.

Koskemattomuuteen ei voida vedota silloin, kun jäsen tavataan itse teosta, eikä se estä Euroopan parlamenttia käyttämästä oikeuttaan pidättää koskemattomuuden yhden jäsenen osalta.”

22 Euroopan parlamentin jäsenten parlamentaariseen koskemattomuuteen, sellaisena kuin siitä määrätään pöytäkirjassa N:o 7 olevassa 8 ja 9 artiklassa, kuuluu siten kahdenlainen suoja, joka tavallisesti annetaan jäsenvaltioiden kansallisten parlamenttien jäsenille, nimittäin koskemattomuus, joka koskee heidän parlamentaaristen tehtävien hoidossa ilmaisemiaan mielipiteitä ja suorittamiaan äänestyksiä, ja parlamentaarinen loukkaamattomuus, johon sisältyy lähtökohtaisesti syytesuoja (tuomio 21.10.2008, Marra, C-200/07 ja C-201/07, EU:C:2008:579, 24 kohta ja tuomio 6.9.2011, Patriciello, C-163/10, EU:C:2011:543, 18 kohta).

23 Nyt käsiteltävässä asiassa kantaja, joka oli valittu muusta jäsenvaltiosta kuin Belgiasta, pidätettiin, vangittiin ja asetettiin syytteeseen Belgiassa. Hän ei väitä, että tuomioistuinmenettely liittyisi hänen tehtäviensä hoidossa ilmaisemiinsa mielipiteisiin tai suorittamiinsa äänestyksiin. Kuten hänen kirjelmistään ilmenee, hänen on näissä olosuhteissa katsottava vetoavan yksinomaan pöytäkirjassa N:o 7 olevan 9 artiklan ensimmäisen kohdan b alakohdassa tarkoitettuun koskemattomuuteen tai loukkaamattomuuteen. On myös todettava, etteivät kansalliset oikeusviranomaiset ole nyt käsiteltävässä asiassa pyytäneet kantajan koskemattomuuden pidättämistä, vaan ne ovat katsoneet kyseen olevan tapauksesta, jossa jäsen tavataan itse teosta.

24 Lopuksi on korostettava, että koskemattomuuden pidättämistä koskevan pyynnön tutkiminen ja erioikeuksien ja vapauksien puolustamista koskevan pyynnön tutkiminen ovat kaksi erillistä asiaa.

25 Koskemattomuuden pidättämisestä määrätään tässä yhteydessä nimenomaisesti pöytäkirjassa N:o 7 olevan 9 artiklan kolmannessa kohdassa, jonka mukaan koskemattomuus ei ”estä Euroopan parlamenttia käyttämästä oikeuttaan pidättää koskemattomuuden yhden jäsenen osalta”. Kyseisessä määräyksessä Euroopan parlamentille annetaan yksinoikeus pidättää kyseisen pöytäkirjan 9 artiklassa määrätty koskemattomuus eli oikeus evätä Euroopan parlamentin jäseneltä hänellä tämän määräyksen nojalla oleva suoja. Tällainen päätös on SEUT 263 artiklassa tarkoitettu kannekelpoinen toimi (tuomio 15.10.2008, Mote v. parlamentti, T-345/05, EU:T:2008:440, 31 kohta).

26 Siitä, että Euroopan parlamentti puolustaa Euroopan parlamentin jäsenen erioikeuksia ja vapauksia, ei sitä vastoin määrätä nimenomaisesti pöytäkirjassa N:o 7 vaan ainoastaan työjärjestyksen 7 ja 9 artiklassa.

27 Tässä yhteydessä on ensinnäkin muistutettava, että oikeuskäytännössä on pöytäkirjassa N:o 7 olevassa 8 artiklassa määrätyn koskemattomuuden osalta jo todettu, että Euroopan parlamentin päätös puolustaa tällaista koskemattomuutta oli kanta, jolla ei ollut sitovia vaikutuksia kansallisiin tuomioistuimiin nähden (ks. vastaavasti tuomio 21.10.2008, Marra, C-200/07 ja C-201/07, EU:C:2008:579, 39 kohta ja tuomio 6.9.2011, Patriciello, C-163/10, EU:C:2011:543, 39 kohta). Unionin tuomioistuin päätyi tähän päätelmän muun muassa todettuaan, että pöytäkirjassa N:o 7 ei määrätä Euroopan parlamentin toimivallasta tarkastaa silloin, kun Euroopan parlamentin jäsen on ilmaisemiensa mielipiteiden ja suorittamiensa äänestysten perusteella haastettu oikeuteen, täyttyvätkö pöytäkirjassa N:o 7 olevan 8 artiklan täytäntöönpanon edellytykset, ja että tällainen toimivalta ei voi perustua työjärjestyksen määräyksiin, sillä työjärjestys on Euroopan parlamentin sisäistä organisointia koskeva toimi, jossa ei voida antaa Euroopan parlamentille toimivaltaa, josta ei nimenomaisesti määrätä normatiivisessa toimessa, eli tässä tapauksessa pöytäkirjassa N:o 7 (tuomio 21.10.2008, Marra, C-200/07 ja C-201/07, EU:C:2008:579, 32 ja 38 kohta).

28 Toiseksi pöytäkirjassa N:o 7 olevassa 9 artiklassa määrätyn koskemattomuuden osalta toisistaan on erotettava kaksi tilannetta.

29 Europan parlamentin toimivalta puolustaa koskemattomuutta voi mahdollisesti perustua yhtäältä pöytäkirjassa N:o 7 olevan 9 artiklan ensimmäisen kohdan a alakohtaan, sillä tästä määräyksestä seuraa, että Euroopan parlamentin jäsenten oman valtionsa alueella nauttiman koskemattomuuden laajuus ja ulottuvuus – toisin sanoen koskemattomuuden asiasisältö – määräytyy niiden eri kansallisten lainsäädäntöjen perusteella, joihin siinä viitataan. Viittaus kansalliseen lainsäädäntöön merkitsee, että jos jäsenvaltion lainsäädännössä säädetään kansallisen parlamentin jäsenten koskemattomuuden puolustamista koskevasta menettelystä, joka antaa kansalliselle parlamentille mahdollisuuden esittää huomautuksia oikeus- tai poliisiviranomaisille erityisesti vaatien keskeyttämään jotakuta parlamentin jäsentä vastaan käynnistetty esitutkinta- ja syytemenettely, Euroopan parlamentilla on samat valtuudet kyseisestä valtiosta valittujen Euroopan parlamentin jäsenten osalta (ks. vastaavasti tuomio 19.3.2010, Gollnisch v. parlamentti, T-42/06, EU:T:2010:102, 105 ja 115 kohta).

30 Toisaalta pöytäkirjassa N:o 7 olevan 9 artiklan ensimmäisen kohdan b alakohdassa ei sitä vastoin viitata kansalliseen lainsäädäntöön, joten sillä ei voida perustella Euroopan parlamentin toimivaltaa puolustaa Euroopan parlamentin jäsenen koskemattomuutta.

31 Ei myöskään voida katsoa, että pöytäkirjassa N:o 7 olevan 9 artiklan kolmas kohta yksinään muodostaisi perustan Euroopan parlamentin toimivallalle puolustaa Euroopan parlamentin jäsenen koskemattomuutta. Unionin yleinen tuomioistuin on tässä yhteydessä jo todennut, että kyseisessä määräyksessä määrätyn koskemattomuuden pidättämistä koskevaa yksinoikeutta ei voida tulkita siten, että siinä annettaisiin Euroopan parlamentille yksinomainen toimivalta päättää sitovasti, onko Euroopan parlamentin jäsenellä pöytäkirjassa N:o 7 olevassa 9 artiklassa määrätty koskemattomuus niiden tekojen osalta, joihin hänen väitetään syyllistyneen, vai ei (tuomio 5.7.2023, Puigdemont i Casamajó ja Comín i Oliveres v. parlamentti, T-115/20, valitus vireillä, EU:T:2023:372, 65 kohta).

32 Pöytäkirjassa N:o 7 olevan 9 artiklan kolmannen kohdan kielteisessä sanamuodossa (ks. edellä 21 kohta) määrätään vain kahdesta rajoituksesta, jotka koskevat kyseisen pöytäkirjan 9 artiklassa määrättyä koskemattomuutta tai loukkaamattomuutta. Yhtäältä koskemattomuuteen ei voida vedota silloin, kun jäsen tavataan itse teosta. Tämä merkitsee väistämättä sitä, että koskemattomuutta voidaan vielä vähemmän puolustaa silloin, kun jäsen tavataan itse teosta. Koskemattomuus ei voi toisaalta estää Euroopan parlamenttia käyttämästä oikeuttaan pidättää se.

33 Kantaja vetoaa kuitenkin pöytäkirjassa N:o 7 olevan 9 artiklan tehokkaaseen vaikutukseen.

34 Tässä yhteydessä on muistutettava, että unionin oikeussäännön laaja tulkinta sen tehokkaan vaikutuksen säilyttämiseksi ei saa johtaa perussopimuksissa määrätyn unionin ja sen jäsenvaltioiden välisen toimivallanjaon sivuuttamiseen. Näin kävisi, jos pöytäkirjassa N:o 7 olevan 9 artiklan kolmannesta kohdasta pääteltäisiin, että Euroopan parlamentilla on yksinomainen toimivalta ratkaista sitovasti, asettaako Euroopan parlamentin jäseneen kohdistettu tuomioistuinmenettely hänen koskemattomuutensa kyseenalaiseksi vai ei, sillä tällainen toimivalta kuuluu pääsääntöisesti ensisijaisesti viranomaisille, jotka suorittavat tuomioistuinmenettelyt (ks. vastaavasti tuomio 5.7.2023, Puigdemont i Casamajó ja Comín i Oliveres v. parlamentti, T-115/20, valitus vireillä, EU:T:2023:372, 66 ja 68 kohta). Näin on sitäkin

suuremmalla syyllä silloin, kun kyse on sen ratkaisemisesta, täyttyvätkö sitä, että jäsen tavataan itse teosta, koskevat edellytykset, koska tämä erityistoimivalta kuuluu yksinomaan tuomioistuimenettelyjä suorittaville viranomaisille.

35 On näet huomattava, että jos tuomioistuinmenettelyjä suorittavat viranomaiset toteavat, että teot, joista Euroopan parlamentin jäsentä moititaan, kuuluvat pöytäkirjassa N:o 7 olevassa 9 artiklassa määrätyn koskemattomuuden piiriin, niiden on pääsääntöisesti pyydettävä Euroopan parlamentilta koskemattomuuden pidättämistä, jos ne haluavat jatkaa kyseisiä menettelyjä. Pöytäkirjassa N:o 7 olevan 9 artiklan kolmannessa kohdassa määrätään lisäksi myös erityistilanteesta, joka liittyy siihen, että jäsen tavataan itse teosta, ja jossa viranomaiset eivät ole velvolliset pyytämään Euroopan parlamentilta koskemattomuuden pidättämistä, koska tällaisessa tapauksessa koskemattomuuteen ei edes voida vedota. Niiden edellytysten täyttymisen, joiden perusteella voidaan päätellä, että kyse on tilanteesta, jossa jäsen tavataan itse teosta, tutkiminen kuuluu siten kyseisten viranomaisten yksinomaiseen toimivaltaan, eikä asia näin ollen riipu parlamentin kannasta.

36 Kantajan puoltama päinvastainen tulkinta merkitsisi sitä, että parlamentilla olisi toimivalta päättää, kyseenalaistetaanko Euroopan parlamentin jäsentä koskevassa tuomioistuinmenettelyssä jäsenen koskemattomuus poikkeuksetta kaikissa tapauksissa, joissa Euroopan parlamentin jäsenet ovat tehneet rikoksia, ja myös tilanteessa, jossa jäsen tavataan itse teosta, sillä tästä seuraisi se, että pöytäkirjassa N:o 7 olevan 9 artiklan kolmannen kohdan ensimmäinen osa menettäisi tehokkaan vaikutuksensa.

37 Näin ollen on katsottava, että pöytäkirjassa N:o 7 olevan 9 artiklan ensimmäisen kohdan b alakohdan määräyksissä ei anneta edes yhdessä kyseisen pöytäkirjan 9 artiklan kolmannen kohdan määräysten kanssa luettuna Euroopan parlamentille toimivaltaa tehdä päätös erioikeuksien ja vapauksien puolustamisesta, joten päätöksellä erioikeuksien ja vapauksien puolustamisesta, joka tehdään työjärjestyksen nojalla, ei tällaisessa tapauksessa eikä erityisesti tapauksessa, jossa jäsen tavataan itse teosta, voi olla sitovia vaikutuksia kolmansiin nähden. Näin ollen riidanalainen toimi, jossa kieltäydytään puolustamasta kantajan erioikeuksia ja vapauksia, ei myöskään ole toimi, jolla on sitovia oikeusvaikutuksia.

38 Edellä esitetystä seuraa, ettei riidanalaista tointa voida riitauttaa SEUT 263 artiklan mukaisella kumoamiskanteella. Euroopan parlamentin esittämä oikeudenkäyntiväite on siten hyväksyttävä ja kanne on jätettävä tutkimatta ilman, että on tarpeen tutkia, onko kantajalla edelleen intressi saada riidanalainen toimi kumotuksi.

Oikeudenkäyntikulut

39 Unionin yleisen tuomioistuimen työjärjestyksen 134 artiklan 1 kohdan mukaan asianosainen, joka häviää asian, velvoitetaan korvaamaan oikeudenkäyntikulut, jos vastapuoli on sitä vaatinut.

40 Koska kantaja on hävinnyt asian, hänet on velvoitettava vastaamaan omista oikeudenkäyntikuluistaan ja korvaamaan parlamentin oikeudenkäyntikulut tämän esittämien vaatimusten mukaisesti.

Näillä perusteilla

UNIONIN YLEINEN TUOMIOISTUIN (seitsemäs jaosto),

on määrännyt seuraavaa:

1) **Kanne hylätään.**

2) **EC velvoitetaan vastaamaan omista oikeudenkäyntikuluistaan ja korvaamaan Euroopan parlamentin oikeudenkäyntikulut.**

Annettiin Luxemburgissa 5 päivänä toukokuuta 2025 .

Kirjaaja
V. Di Bucci

Jaoston puheenjohtaja
K. Kowalik-Bańczyk